

[Poul Nielson]

sentlig forrykkelse af prisstrukturen for forbrugerne, som fortsat må regne med et samlet set relativt højt prisniveau og med en prisdifferentiering til fordel for kollektive og miljøvenlige forsyningsystemer.«

Socialdemokratiet er enig med regeringen om dette. Det er også vigtigt at slå fast, at der er enighed om satsningen på energibesparelser og på en fortsat udvikling og udbygning af vedvarende energi.

De ressourcer, vi sætter ind på disse fremtidsorienterede områder, er små både absolut og relativt set sammenlignet med, hvad der f.eks. satses i Forbundsrepublikken på at holde liv i kulminedriften.

Pointen er, at hvis vi ikke i Danmark udvikler noget, der er lidt anderledes end det, alle andre kan, så skaber vi aldrig andre gevinstmuligheder end det magre gennemsnit, vi under alle omstændigheder ville få. Der er derfor et element af industripolitisk risikovillighed i denne politik, og det er også meningen. Indtil nu har både fjernvarmesektoren og vindmøllerne vist, at der er et rationale i denne særlige danske satsning.

Den største del af arbejdet med omlægningen på varmesiden ligger nu bag os. Derfor er det naturligt, at elsektoren er kommet mere i centrum af debatten. Aftalen fra 1986 mellem Socialdemokratiet og regeringen om udbygningen med decentral kraftvarme har fungeret godt. Der er en tilfredsstillende fremdrift i udbygningen, både hvad angår de elværksejede og de ikkeelværksejede anlæg, ganske som det var forudset.

AKF-projektet om elbesparelser, der jo også var en del af aftalen, tillægger vi i Socialdemokratiet meget stor betydning. Det er afgørende, at vi så hurtigt som muligt får skabt klarhed over, hvilke styringsmidler der skal til for at sikre gennemførelsen af bestemte besparelser. Uden et sådant katalog over forskellige virkemidlers effekt vil debatten om besparelser fortsat have et overfladisk, uforpligtende og urealistisk præg.

Miljøministerens udtalelse for nylig om styring af energiforbruget ved hjælp af kvoter viser måske, hvilken debat vi skal igennem, dersom de mange fugle i denne diskussion skal fra taget og ned i hånden.

At der foreløbig er lang vej igen, førend vi kan vente klare signaler fra regeringen som så-

dan, fremgår da også tydeligt af den manglende konkretisering netop på dette punkt i det i øvrigt ganske gode statusnotat for 1988, der er fremlagt af energiministeren.

Aftalen fra 1986 om elsektoren lagde også en retningslinje for udbygningen af de store enheder. Vi er nu snart fremme ved grænsen for det skøn for udbygningsbehovet i 1980'erne, som var indeholdt i aftalen. I diskussionen om nye store værker står det i dag klart for alle, at disse ikke kommer til at skubbe de små decentrale værker til side. Det er også vigtigt at erkende, at nye værker giver både miljøfordele og en forbedret økonomi sammenlignet med gamle værker.

Vi er enige med energiministeren i, at også alternativet med naturgasanvendelse i de store værker skal belyses, men Socialdemokratiet har ikke stillet sig bag et krav om anvendelse af naturgas, hvis dette ikke er økonomisk forsvarligt i en sammenligning med kul, inkl. rensning for SO₂ og NO_x.

Hvad angår udbygningen med vindkraft, er det vores opfattelse, at der nu skal træffes beslutning om gennemførelsen af den næste etape på yderligere 100 MW inden 1. januar 1993, og vi forventer en snarlig afslutning af de igangværende drøftelser mellem Energiministeriet og elværkerne i overensstemmelse hermed.

Naturgasprojektet har naturligvis igen for nylig været debatteret. Der var ingen nyheder i den kendsgerning, at projektet befinder sig i en kritisk fase med stor belåning i disse år, hvor markedet bygges op. Der er også et fravær af nyheder, når man vender sig til spørgsmålet om forhandlingerne om køb af mere gas. Jeg skal derfor for en ordens skyld her blot erindre om, at DONG's repræsentantskab tilbage i efteråret 1987 i enstemmighed gav udtryk for, at prisen for den gas, Dangas køber af Shell, Texaco og A.P. Møller, ligger væsentligt over prisniveauet for gas i Vesteuropa i øvrigt, og at Dangas skulle have handlefrihed til at købe yderligere mængder gas ud fra kommercielle kriterier.

Socialdemokratiet står fortsat bag denne opfattelse, og vi finder det særdeles værdifuldt for varetagelsen af samfundets interesser på dette punkt, at der fortsat er så stor bredde bag denne politik, som tilfældet er.

Hvad angår det nordiske naturgassamarbejde, håber vi, at der snart kan skabes en afkla-